

16de zondag door het jaar

Mat.13,24-43

Beste mensen, we zitten dus met een dilemma vandaag: is het die God die goed is en genadig, vol erbarmen en barmhartigheid uit de eerste lezing, de psalm, de brief van Paulus, of de God die toelaat dat we, aan het eind van ons leven, omdat we misstappen hebben begaan, als onkruid in het vuur geworpen worden? Een dilemma van alle tijden, zou je kunnen zeggen, want als we als beeld van God geschapen zijn, dan zouden we zowel die goede kant als die kwade kant van God hebben, want dat is dan toch wat we van God weerspiegelen. Heeft God dan ook het kwaad in zich? Of moeten we kijken naar het evangelie, juist goed op Jezus' woorden letten waar hij zegt: "het kwade komt van de vijand, het kwade komt van de duivel". En wij, wij zijn óf kinderen van het Rijk, kinderen van het goed, van God, zou je kunnen zeggen, óf richten we ons van God af en zijn kinderen van het kwaad, kinderen van de duivel. Waarschijnlijk ligt het in de levens van de meeste mensen niet zo absoluut. Daarom, omdat het in de lezing ook gaat over opgroeiend gewas, wil ik een vergelijking maken met de jongeren.

U weet, ik heb hier in de parochie veel te maken met de jongeren van de jongerengroep. Die hadden zo'n 14 dagen terug hun afsluitende bijeenkomst voor dit jaar, na een aantal maanden elkaar niet gezien te hebben vanwege Corona. Die bijeenkomst vond hier in de tuin van de pastorie plaats en de jongeren, netjes allemaal op anderhalve meter afstand. Eén had een spel voorbereid. Staande op de juiste afstand op het grasveld mochten we iedere keer een stap vooruit zetten als we een goed antwoord konden geven.

Had iemand in de Coronatijd zijn huis of kamer extra opgeruimd? Zo ja, stap naar voren. Dus een stuk of vijf van de vijftien stapten naar voren. Had iemand iets gedaan voor iemand in de buurt? Stap naar voren. Weer stapten er een paar naar voren. Had iemand boodschappen gedaan voor thuis of voor een ander? Weer stapten er een paar naar voren. Had iemand misschien een taart of koekjes gebakken? Weer stapten er een paar naar voren. En waren er bij die een examen of proefwerk hadden gehaald? Weer een paar anderen stapten naar voren en u snapt het: aan het eind van het spel degenen die het verst vooruit stonden waren de winnaars.

Als je het zo bekijkt zou je zeggen: vanuit jong goed, jong gewas kan alleen het goede komen. Maar dan horen we deze weken op radio of tv of lezen in de krant dat er groepen jongeren na hun examen na het krijgen van het diploma er toch op uit trekken om hun welverdiende vakantie te gaan houden. 17/18-jarigen die neerstrijken in Porto of aan de Belgische kust of dichterbij hier in Renesse in Zeeland en die daar toch iets te veel boven op elkaar zitten; met een glaasje op

over elkaar heen hangen, teveel bezig zijn met zichzelf, te weinig rekening houden met die anderhalve meter en met de risico's die daar ook voor anderen aan verbonden zijn. Zijn zij dan de kinderen van het kwaad? Misschien waren er tussen die feestvierende jongeren ook wel jongeren van onze jongerengroep. Per slot van rekening waren er daar ook een paar bij die hun examen hebben gehaald.

Zo sterk tegenover elkaar mag je denk ik niet zeggen. Ieder mens heeft het in zich om vanuit zijn eigen wil het goed te doen en af en toe stappen we in een valkuil en doen we iets wat verkeerd is. Met het goede doen proberen we beeld en gelijkenis van God te zijn in het goede, het almachtige, het genadige. Het mooiste voorbeeld daarvan was op die avond van de jongeren hier in de tuin, dat er twee meisjes waren die hun haar af hadden laten knippen, niet zomaar een nieuw kapsel, maar schouderlang haar tot op het achterhoofd weggeknipt om voor het goede doel beschikbaar te stellen. 16, 17 jaar en dan zo je in willen zetten voor de naaste: dan ben je beeld van God, zou ik zeggen.

Nu kan ik me voorstellen dat u zegt: maar hoe zit het dan met dat evangelie? Daar staat toch duidelijk in dat diegenen die iets kwaads doen als tarwe bijeen gebusseld in het vuur geworpen moeten worden. Ja, dat staat er, maar het evangelie, zo staat er, is een gelijkenis, een beeldverhaal; het wil ons iets duidelijk maken en als iets duidelijk gemaakt moet worden dan betekent dat dat ons een richting gewezen wordt. Het is, zou je samenvattend kunnen zeggen, een catechetisch verhaal. Het wijst ons erop dat we er beter aan doen de weg van het goede te volgen. Dan zullen we zijn als graan wat opgroeit en veelvoudig vrucht kan dragen, dan zullen we het Rijk van God bewonen. Een catechetisch verhaal dus, daarom eindigt het verhaal ook met: wie ore heeft, hij hore en die twee jongedames die hun haren af lieten knippen en beschikbaar stelden voor een goed doel die hebben dat zeker gedaan. Amen

Henry Vermeulen, diaken